

Sessió tarda 2 de juliol: vídeo 1

- Preguntar als pares com es diuen: denota poca implicació pel nen?
  - S'hauria d'haver consultat la fitxa.

- Rebuda correcta, càlida, propera, però...
  - Un cop assegut, ja ha mirat ràpidament al paper.
  - Deixem que s'asseguin i fem l'acollida fins al final.
  - Els propis nervis d'intentar que no s'escapi res, pot provocar que mirem de seguida el paper i no acabem del tot l'acollida.

- Només començar, el tutor ja ha detectat...
  - Que el pare era qui "manava" a la llar.
  - Que el pare està molt poc receptiu, ve amb una idea preestablerta.
  - La mirada del pare, recolzat i segur del seu rol/paper, marcant un territori des del principi de l'entrevista.

- A partir d'aquí, s'ha fet algun replantejament?
  - La mare no participava, i el tutor ha anat a buscar la mare, tant amb la mirada com interpel·lant-la directament.
  - S'ha demanat "una mica de temps", per organitzar-se.

- En un moment determinat, el pare està conduint l'entrevista, té el control de la situació...
  - Què s'ha de fer?
    - No deixar que arribi aquesta situació!

  - El tutor sap que és la primera vegada que veu els pares, i vol deixar una mica de terreny i cedir... Deixant que el pare parli, que digui allò que vol dir.

- S'ha detectat poc contacte visual amb el pare:
    - No és fàcil, perquè en una situació així s'ha d'aguantar molt bé la mirada, però si s'està una mica neguitós és millor fer el que s'ha fet.
- El pare s'ha callat quan el tutor l'ha mirat als ulls i ha demanat l'opinió de la dona.
  - Aquí el tutor ha recuperat el control de la situació.
- El tutor busca una al·liada en la mare quan explica el que creu que s'ha de fer.
  - El tutor tenia al cap que el pare era el líder, i que hauria de pactar amb ell, però no volia a la mare fora de la reunió.
  - La mare és l'element clau, perquè és qui durà a terme qualsevol col·laboració que es pacti.
- Quan el pare escolta, està en una posició gairebé "descarada"/relaxada, en contraposició amb el tutor que denota un cert neguit.
  - La por –llenguatge no verbal- ens replega, ens encongeix. Les mans del pare es mouen molt, les del tutor no.
  - Tota aquesta informació no l'estem pensant en el moment, però sí que l'estem captant.
  - Es pot canviar en aquell moment i ser més expansiu, compensant l'actitud del pare també amb els gestos propis.
- El tutor, en un moment donat, "talla" l'inici de discussió entre els pares sobre l'estar pel fill/el carinyo que donen al fill.
  - Ha pensat que era una discussió habitual/no ha volgut que es repetís.
  - Tot i que en aquell moment estaven donant molta informació.
  - Té sentit que discuteixin entre ells a una tutoria?

- La tallem perquè ens dóna por, perquè creiem que no va amb nosaltres:
  - Por al que no pugui controlar com a tutor en aquell moment.
  - El tutor, al seu imaginari, sap que allò pot acabar tan malament com altres entrevistes que coneix.
- Si es té por a la reacció, però es deixa arribar la situació fins aquell punt... S'hauria d'haver aturat abans?
  - S'han de prendre moltes decisions i molt ràpides, amb elements racionals d'anàlisi i d'altres no racionals:
    - No hi ha receptes, depèn del moment/situació.
    - "Ensumem" la situació.
- Però sí que podem plantejar-nos les hipòtesis a posteriori: què hauria passat si hagués fet això?
- Els elements de discussió que tenen càrrega agressiva ens fan por, perquè ens duen a un descontrol:
  - Els sabré reconduir?
  - M'implicarà?
- Es podria haver reconduït abans, perquè no s'arribi a la discussió davant del tutor.
- És bo prendre notes mentre es parla amb els pares?
  - El millor seria no perdre el contacte visual, anar escrivint sense perdre el contacte
  - Escriure està bé, si d'aquestes notes treus informació rellevant, si en faràs ús, si forma part de la teva "professionalitat"
  - La sensació que tenia el pare era que es "passava d'ell", que apuntar era un recurs per a no aguantar-li la mirada.

- Es poden prendre "paraules" i fer-ne resums després?
    - Vigilem de recordar-ho després!
- Percepcions diferents sobre si s'ha escrit molt o poc:
  - El tutor creu haver escrit molt poc:
    - Nom fills, edat, feina pare i mare...
  - Els pares, que no han escrit res, creuen que ha escrit molt.
- El tutor ha fet servir l'"ham" sobre que no van venir a l'entrevista que tenien convocada a l'inici de curs, dient-ho per si després ho havia d'utilitzar.
  - El pare ha detectat això, i ha generat un mecanisme de defensa.
- Avui el correu electrònic fa que el tutor pugui rebre mails a tota hora i es vulgui resposta immediata.
- Quantes vegades ha sortit la paraula "solucions"?
  - La reunió era per trobar una solució al problema en aquella entrevista?
  - S'hauria d'arribar a algun acord, però la "solució" va lligada a una història complexa.
  - Acords que ens poden ajudar a millorar, contraposats a la "solució" que espera el pare del tutor.
  - Com a tutor no donaràs la "solució".
- Al pare li ha fet mal quan el tutor no ha entrat al seu joc i ha desviat la conversa cap a la mare:
  - S'ha vist domini i seguretat, que abans trobava a faltar.
  - Algú que reclama "autoritat", rep autoritat amb un gest com aquest: "vostè dirà el que vulgui però l'entrevista la porto jo".

- Què hauria passat si el pare no hagués reaccionat callant? Hauria pogut reaccionar malament, actitud arriscada?
  - Ha estat un tema d'“ensumar”: ha semblat que l'educació del pare faria que no reaccionés malament.

- És correcte desviar la conversa així?
  - No diu que no contestarà, diu que l'ha escoltat i que vol afegir-hi l'opinió de la dona per a contestar globalment.
  - És incòmode fer una cosa així, perquè no està en els paràmetres normals de cortesia d'una conversa.
  - Tal i com s'ha fet, es pot reconduir, i ha sortit bé (la dona ha respost).

- El tutor hauria de saber les aficions del nen?
  - Està bé preguntar als pares quines creu que són les aficions del nen.
  - Al rol mancava informació tutor-alumne:
    - Es pot “jugar” amb això, fent com que no se sap, per tal de poder veure si els pares també ho saben o no.

- Enquestes inicials als pares/als alumnes per la tutoria
  - Es demana als pares sobre les aficions dels fills.
  - Es demana la informació al fill sobre què pensa dels pares, i després es pot fer servir com a recurs a l'entrevista de manera confidencial.

- “Tenim un punt d'acord: la vida no és senzilla”
  - El tutor talla al pare dient-li aquest comentari, tornant-li la tensió.
  - Ajuda?
    - El pare ho ha viscut com una provocació.
    - La mare ho ha trobat tallant.
    - El punt en comú que s'ha de trobar és el fill.
  - Ningú no ha dit encara que no es parlava del fill.

- Hem estat 20 minuts, i no s'ha arribat enlloc?
  - El tutor ha rebut molta informació.
  - El tutor no podia prendre decisions ni buscar acords sense la informació prèvia?
    - No tenim tot el temps del món:
      - Pressió de l'equip docent
      - Pressió del professor de matemàtiques
      - Pressió de l'equip directiu
    - Mai la informació serà suficient.

- Com a tutor, quina cara has de posar quan els altres pares –els del fill ferit– es queixen que no s'ha expulsat al fill?
  - “No li ha fet mal expressament, ha estat un accident”.
  - Els pares afectats vindran exigint una expulsió i sanció exemplar.
    - Depèn del punt de vista:
      - Els pares del noi ferit ho veuen de manera totalment diferent.
  - Quins arguments es poden utilitzar si no s'expulsa al noi?

  - És important trucar als pares del fill ferit primer, abans que truquin ells
    - Fer entendre que les decisions que s'han pres són les millors pel seu fill, i les millors pels fills de l'altra família.
    - No ajudar a la venjança.

- Quan es comunica un expedient/falta/expulsió es comunica el motiu!